

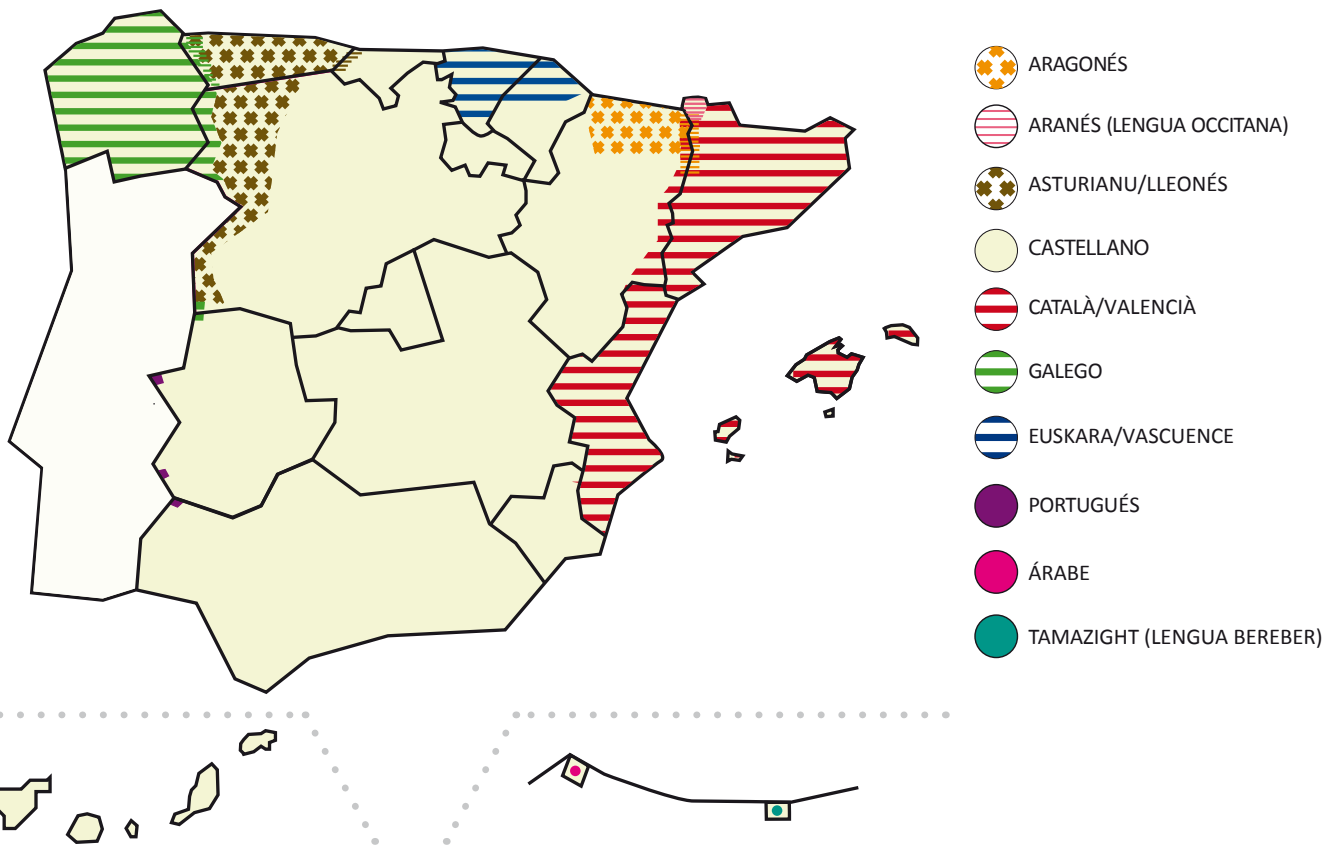
ESPAÑA PLURILINGÜE

MANIFIESTO POR EL RECONOCIMIENTO
Y EL DESARROLLO DE LA
PLURALIDAD LINGÜÍSTICA DE ESPAÑA

Los abajo firmantes, creadores culturales y académicos, profesionales, expertos y políticos vinculados al estudio, al debate, a la enseñanza y a la gestión lingüística en universidades y escuelas, instituciones y entidades, administraciones públicas y medios de comunicación, procedentes de todas las comunidades autónomas, con **el objetivo de conseguir un amplio consenso social, territorial y político en favor del desarrollo de todas las lenguas de España y de la convivencia lingüística entre todos sus ciudadanos** manifestamos que:

1 El plurilingüismo no es la excepción sino la regla en las sociedades humanas. En el mundo existen más de 6.000 lenguas y cerca de 200 estados. Todos los estados son multilingües. La internacionalización y la inmigración acentúan este contexto plurilingüe.

2 España también es, y siempre ha sido desde su origen, un país multilingüe. Actualmente, el 47% de su población vive en una CA (comunidad autónoma) con más de una lengua y el artículo 3 de la CE (Constitución española) y nueve Estatutos de autonomía consagran la pluralidad lingüística de España, bien declarando la oficialidad del catalán/valenciano (Catalunya, Comunitat Valenciana, Illes Balears), del gallego (Galicia), del euskara (Euskadi y Navarra) o del aranés/occitano (Catalunya), bien reconociendo y tutelando de forma explícita las lenguas de Aragón, Castilla y León y Principado de Asturias.

3 El plurilingüismo no sirve solo para reconocer legalmente el carácter multilingüe de los territorios, sino que **aspira a que todos y cada uno de los ciudadanos sean o se sientan plurilingües; es decir, puedan conocer más de una lengua o valoren su convivencia con más de una lengua.** El fortalecimiento de una lengua no tiene por qué ir en detrimento de las otras. Aprender una lengua no significa no aprender o desaprender otra. La proximidad filológica de muchas de las lenguas de España facilita el conocimiento de más de una de ellas

4 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España es más necesario que nunca para que:

- Aflore sin complejos la identidad plurilingüe real de España.
- **Millones de ciudadanos se sientan reconocidos en su especificidad y en sus derechos lingüísticos.**
- Queden desactivados conflictos entre lenguas que solo responden a su instrumentalización interesada, ideologizada y en ocasiones partidista.
- Se cumpla en todo su alcance el Art. 3 de la CE, en particular el 3.3.
- Se cumplan todos los compromisos asumidos en relación a la Carta Europea de Lenguas Regionales o Minoritarias (firmada y ratificada por España).

5 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España es positivo para todos porque:

- **Preserva un patrimonio inmaterial compartido y fortalece el gran caudal cultural de nuestra sociedad.**
- Favorece la convivencia y el reconocimiento mutuo de la diversidad de comunidades lingüísticas.
- Aporta mejoras sustantivas en los procesos de aprendizaje.
- Ofrece oportunidades personales, profesionales y académicas.
- Promueve la implantación y la innovación del sector de la tecnología lingüística.
- Nos prepara mejor para el plurilingüismo europeo.

6 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España significa asumir que:

- **Todas las lenguas atañen por igual a todo el país y a todos los ciudadanos.** Todas son asunto de todos los gobiernos: las lenguas distintas del castellano no son solo un asunto de cada comunidad autónoma; el castellano no es solo un asunto del Gobierno de España.
 - Todos los poderes públicos (legislativo, ejecutivo y judicial) deben contribuir a la defensa y el impulso de todas las lenguas de España.
-

7 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España comporta determinar sobre su uso en las Cortes Generales y **promulgar una Ley que regule específicamente esta cuestión** en virtud del preámbulo y en el marco de los artículos 3 y 46 de la CE, a saber:

Una única ley transversal, de carácter orgánico por modificar leyes orgánicas, que afecte fundamentalmente a la Administración General del Estado, a la Justicia y a las Altas Instituciones, con mención expresa del papel de las CCAA, pero sin entrar en colisión con las disposiciones y competencias que puedan fijar los respectivos Estatutos de Autonomía y de acuerdo con lo que se conoce como *principio de territorialidad* según la doctrina del Tribunal Constitucional. Siguiendo estos principios, la ley debería abordar los siguientes aspectos, algunos de los cuales actualmente ya están incorporados en iniciativas o legislaciones sectoriales, y tener en cuenta los siguientes criterios:

a) aspectos:

- uso de las lenguas por parte de la ciudadanía (derecho de uso individual) en los procedimientos de la AGE (Administración General del Estado), el Poder Judicial y el Parlamento;
- uso de las lenguas por parte de las altas instituciones del Estado (Jefatura del Estado, TC, JEC, Defensor/a del Pueblo...);
- reconocimiento del multilingüismo (documentos identificativos, actos solemnes, símbolos del Estado...);
- desarrollo de contenidos educativos curriculares en torno al carácter plurilingüe de España y al conocimiento de las lenguas no oficiales en sus respectivas CCAA.
- difusión del carácter plurilingüe de España (educación, cultura, medios de comunicación...);
- protección y promoción de todas las lenguas en todos los territorios y todos los ámbitos posibles (empresas públicas y privadas, TIC, enseñanza, cultura, medios de comunicación públicos y privados, función pública, toponimia, relaciones, estudio e investigación...) de acuerdo con las competencias del Gobierno de España;
- presencia del plurilingüismo en la acción exterior española, y en especial en las instituciones europeas.

b) criterios:

- cumplimiento de los compromisos contraídos por el Comité de Ministros del Consejo de Europa en 2005 en relación a la Carta Europea de Lenguas Regionales o Minoritarias y de todas las disposiciones de la UE;
- constitución de un órgano específico de impulso y supervisión del mandato legislativo que incluya a las CCAA y que actúe a la vez como observatorio trasladando anualmente un informe al Senado;
- previsión de ayudas y subvenciones al amparo de las normas de la Organización Mundial del Comercio (OMC) y la Unión Europea (UE) sobre excepcionalidad cultural.

8 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España implica la corresponsabilidad presupuestaria de todas las administraciones y representa un coste perfectamente asumible que se puede y se debe abordar con recursos humanos y económicos disponibles, y muy especialmente con las tecnologías de la información y la comunicación.

9 Del mismo modo que es un valor para España en su conjunto, el plurilingüismo también es un valor que hay que defender en todas las CCAA. Cada comunidad autónoma debe conseguir, de acuerdo con un consenso interno, su equilibrio en materia lingüística para que, respetando los derechos y la sensibilidad de todos, al mismo tiempo que se preserva e impulsa el uso de todas las lenguas, nadie se sienta excluido y pueda garantizarse la convivencia.

10 Reconocer y desarrollar el plurilingüismo de España necesita el máximo consenso posible de toda la sociedad española y en particular de sus representantes políticos, un consenso que debería permitir introducir en una futura reforma de la CE los cambios necesarios para su formalización explícita.

Por todas estas razones, esperamos que todas las fuerzas políticas se comprometan públicamente a proponer, debatir y consensuar en la próxima legislatura una ley que reconozca y desarrolle la pluralidad lingüística de España.

Valencia, noviembre de 2015

SEMINARIO MULTIDISCIPLINAR SOBRE
EL PLURILINGÜISMO EN ESPAÑA

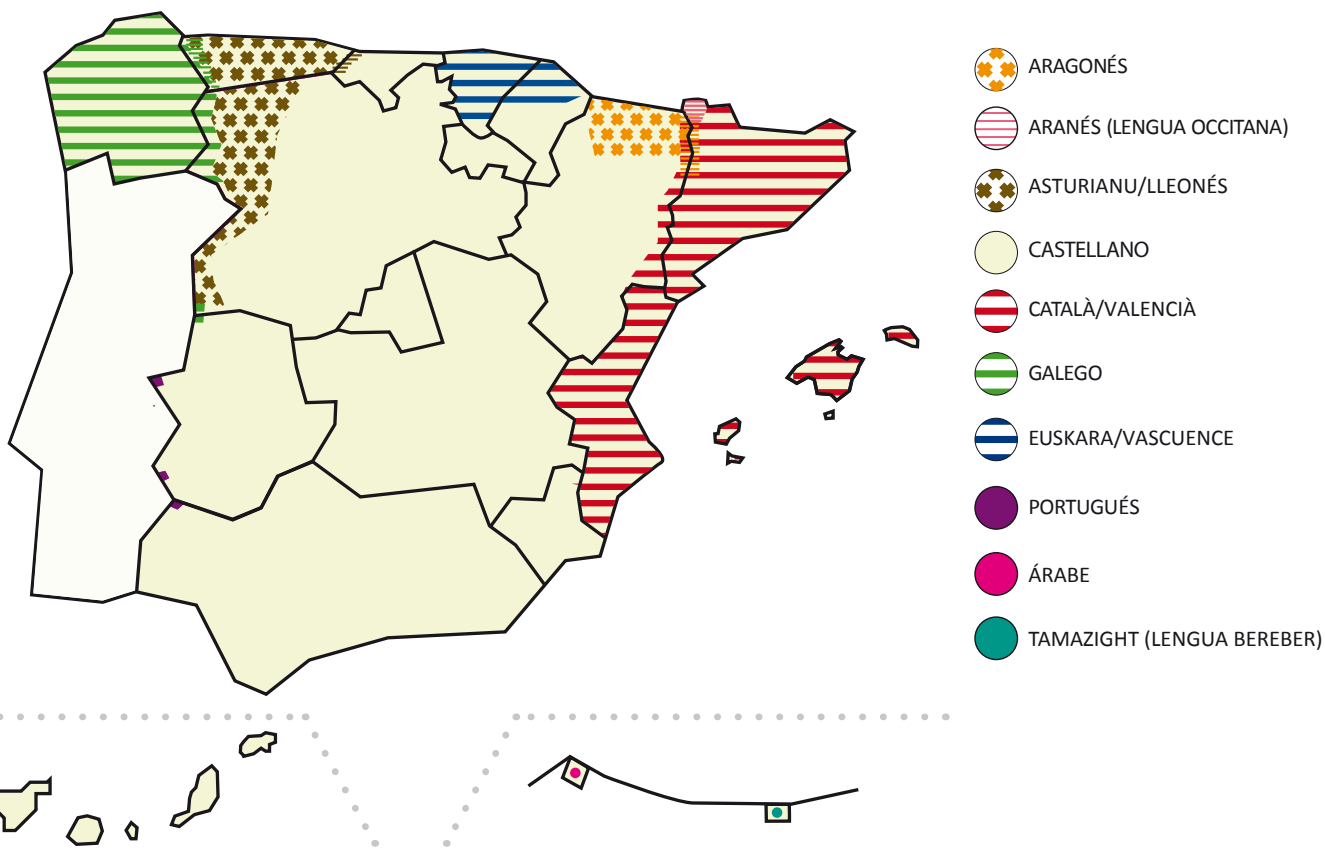
ESPANYA PLURILINGÜE

MANIFEST PEL RECONeixEMENT
I EL DESENVOLUPAMENT DE LA
PLURALITAT LINGÜÍSTICA D'ESPANYA

Els sotasignants, creadors culturals i acadèmics, professionals, experts i polítics vinculats a l'estudi, el debat, l'ensenyament i la gestió lingüística en universitats i escoles, institucions i entitats, administracions públiques i mitjans de comunicació, procedents de totes les comunitats autònomes, amb **l'objectiu d'aconseguir un ampli consens social, territorial i polític a favor del desenvolupament de totes les llengües d'Espanya i de la convivència lingüística entre tots els seus ciutadans i ciutadanes** manifestem:

1 El plurilingüisme no és l'excepció, sinó la regla en les societats humaes. En el món hi ha més de 6.000 llengües i prop de 200 estats. Tots els estats són multilingües. La internacionalització i la immigració accentuen aquest context plurilingüe.

2 Espanya també és, i sempre ha sigut des del seu origen, un país multilingüe. Actualment, el 47% de la població viu en una comunitat autònoma amb més d'una llengua, i l'article 3 de la Constitució espanyola i nou estatuts d'autonomia consagren la pluralitat lingüística d'Espanya, bé declarant l'oficialitat del català/valencià (Catalunya, Comunitat Valenciana, Illes Balears), el gallec (Galícia), l'èuscar (Euskadi i Navarra) o l'aranès/occità (Catalunya), bé reconeixent i tutelant de manera explícita les llengües d'Aragó, Castella i Lleó i el Principat d'Astúries.

3 El plurilingüisme no serveix només per a reconèixer el caràcter multilingüe dels territoris en l'àmbit legal, sinó que **aspira que tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes se senten plurilingües, és a dir, que puguen conèixer més d'una llengua o valoren la convivència amb més d'una llengua.** L'enfortiment d'una llengua no té per què anar en detriment de les altres. Aprendre una llengua no significa no aprendre'n o desaprendre'n una altra. La proximitat filològica de moltes de les llengües d'Espanya és un valor afegit per al seu coneixement mutu.

4 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya és més necessari que mai per a:

- Fer visible sense complexos la identitat plurilingüe real d'Espanya.
- **Fer que milions de ciutadans se senten reconeguts en la seua especificitat i els seus drets lingüístics.**
- Desactivar conflictes entre llengües que només responen a una instrumentalització interessada, ideologitzada i a vegades partidista.
- Fer complir en tot el seu abast l'article 3 de la Constitució espanyola, i particularment el punt 3.3.
- Fer complir tots els compromisos assumits en relació amb la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries (signada i ratificada per Espanya).

5 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya és positiu per a tothom perquè:

- **Preserva un patrimoni immaterial compartit i enforteix el gran cabal cultural de la nostra societat.**
- Afavoreix la convivència i el reconeixement mutu de la diversitat de comunitats lingüístiques.
- Aporta millores substantives en els processos d'aprenentatge.
- Ofereix oportunitats personals, professionals i acadèmiques.
- Promou la implantació i la innovació del sector de la tecnologia lingüística.
- El plurilingüisme espanyol ens prepara millor per al plurilingüisme europeu.

6 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya significa assumir que:

- **Totes les llengües concerneixen igualment tot el país i tots els ciutadans i ciutadanes.** Totes són assumpte de tots els governs: les llengües distintes del castellà no són només un assumpte de cada comunitat autònoma; el castellà no és només un assumpte del Govern d'Espanya.
- Tots els poders públics (legislatiu, executiu i judicial) han de contribuir a la defensa i l'impuls de totes les llengües d'Espanya.

7 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya comporta determinar sobre el seu ús en les Corts Generals i **promulgar una llei que regule específicament aquesta qüestió** en virtut del preàmbul i en el marc dels articles 3 i 46 de la Constitució espanyola:

Una única llei transversal, de caràcter orgànic per a modificar lleis orgàniques, que afecte fonamentalment l'Administració General de l'Estat, la Justícia i les altes institucions, amb menció expressa al paper de les comunitats autònomes, però sense entrar en col·lisió amb les disposicions i competències que puguen fixar els respectius estatuts d'autonomia i d'acord amb el que es coneix com a principi de territorialitat segons la doctrina del Tribunal Constitucional. Seguint aquests principis, la llei hauria d'abordar els aspectes següents, una part dels quals ja estan incorporats actualment en iniciatives o legislacions sectorials, i tenir en compte els criteris següents:

a) Aspectes:

- Ús de les llengües per part dels ciutadans i ciutadanes (dret d'ús individual) en els procediments de l'Administració General de l'Estat, el Poder Judicial i el Parlament.
- Ús de les llengües per part de les altes institucions de l'Estat (Cap de l'Estat, Tribunal Constitucional, Junta Electoral Central, Defensor del Poble...).
- Reconeixement del multilingüisme (documents identificatius, actes solemnes, símbols de l'Estat...).
- Desenvolupament de continguts educatius curriculars respecte al caràcter plurilingüe d'Espanya i al coneixement de les llengües no oficials en les respectives comunitats autònomes.
- Difusió del caràcter plurilingüe d'Espanya (educació, cultura, mitjans de comunicació...).
- Protecció i promoció de totes les llengües en tots els territoris i tots els àmbits possibles (empreses públiques i privades, tecnologies de la informació i la comunicació, ensenyament, cultura, mitjans de comunicació públics i privats, funció pública, toponímia, relacions, estudi i investigació...), basant-se en les competències del Govern d'Espanya.
- Presència del plurilingüisme en l'acció exterior espanyola, i especialment en les institucions europees.

b) Criteris:

- Compliment dels compromisos contrets pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa l'any 2005, en relació amb la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries, i de totes les disposicions de la Unió Europea.
- Constitució d'un òrgan específic d'impuls i supervisió del mandat legislatiu que incloga les comunitats autònomes i actue alhora com a observatori traslladant anualment un informe al Senat.
- Previsió d'ajudes i subvencions a l'empara de les normes de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i la Unió Europea (UE) sobre excepcionalitat cultural.

8 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya implica la corresponsabilitat pressupostària de totes les administracions i representa un cost perfectament assumible que es pot i es deu d'abordar amb recursos humans i econòmics disponibles, i molt especialment amb les tecnologies de la informació i la comunicació.

9 De la mateixa manera que és un valor per a Espanya en el seu conjunt, **el plurilingüisme també és un valor que cal defensar en totes les comunitats autònomes**. Cada comunitat autònoma ha d'aconseguir, a partir d'un consens intern, el seu equilibri en matèria lingüística perquè, respectant els drets i la sensibilitat de tothom, alhora que es preserva i s'impulsa l'ús de totes les llengües, ningú se senta exclòs i es puga garantir la convivència.

10 Reconèixer i desenvolupar **el plurilingüisme d'Espanya necessita el màxim consens possible** de tota la societat espanyola, i particularment de tots els seus representants polítics. Un consens que hauria de permetre introduir en una futura reforma de la Constitució espanyola els canvis necessaris per a la seua formalització explícita.

Per totes aquestes raons, **esperem el compromís públic de les forces polítiques** a proposar, debatre i consensuar en la pròxima legislatura una llei que reconega i desenvolupe la pluralitat lingüística d'Espanya.

València, novembre del 2015

SEMINARI MULTIDISCIPLINARI SOBRE
EL PLURILINGÜISME A ESPANYA

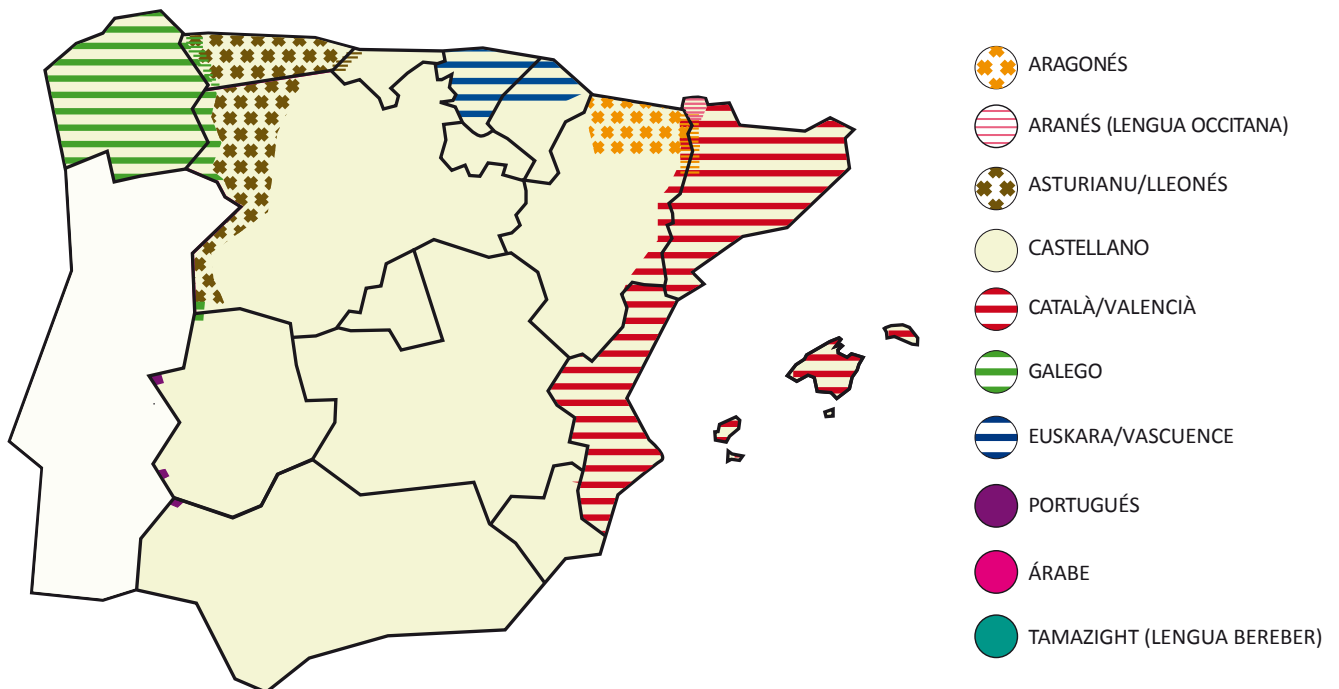
ESPAÑA PLURILINGÜE

MANIFIESTO POR A RECONOXENZIA
E O DESEMBOLIQUE D'A
PLURALIDÁ LINGÜISTICA D'ESPAÑA

Os abaxo firmans, creadors culturais e academicos, profesionales, espertos e politicos binculaus a l'estudeo, o debate, l'amostranza e a chestión lingüística en unibersidaz y escuelas, instituzions y entidaz, administracions publicas e meyos de comunicazió, prozedens de todas as Comunidaz Autonomas, con **l'obchectivo d'aconseguir un amplo consenso social, territorial e politico en favor d'o desembolique de todas as luengas d'España y d'a combibenzia lingüística entre toz os suyos ziudadans/as** manifestamos:

1 O plurilingüismo no ye a eszepzió sino o regle en as sociedaz umanas. En o mundo existen más de 6.000 luengas e arredol de 200 estaus. Toz os estaus son multilingües. A internacionalizazió e a inmigración azentúan iste contesto plurilingüe.

2 España tamién ye, e siempre ha estau dende o suyo orichen, un país multilingüe. Autualmén, o 47% d'a suya poblazió bibe en una Comunidá Autonoma con más d'una luenga e l'articulo 3 d'a CE e nueu Estatutos d'autonomía consagran a pluralidá lingüística d'España, bien declarando a ofizialidá d'o catalán/balenziano (Catalunya, Comunitat Valenciana, Illes Balears), d'o gallego (Galicia), de l'euskera (Euskadi y Navarra) u de l'aranés/ocitano (Catalunya), bien reconoxendo e tutelando de traza esplizita as luengas d'Aragón (aragonés e catalán), Castilla y León e Principado de Asturias.

3 O plurilingüismo no fa onra no más que ta reconoxer o caráuter multilingüe d'os territorios a ran legal sino que **aspira a que toz e cadagún d'os ziidadans/as sían u se sientan plurilingües, ye dizir, puedan conoxer más d'una luenga u baloren a suya combibenzia con más d'una luenga.** L'enfortimientu d'una luenga no tiene por qué ir en detrimento d'as otras. Aprender una luenga no significa no aprender u desaprender otra. A proximidad filolochica de muitas d'as luengas d'España ye una balor adibida t'a suya mutua conoxenzia.

4 Reconoxer e desembolicar o plurilingüismo d'España ye más nezesarrio que nunca ta que:

- Acucute sin de complexos a identidá plurilingüe reyal d'España.
- **Millons de ziidadanos/as se sientan reconoxius en a suya espezi-fizidá e os suyos dreitos lingüísticos.**
- Queden desautibaos conflictos entre luengas que nomás responden a una instrumentalización intresada e ideolochizada y a begadas partidista.
- Se cumpla en tot o suyo alcance l'Art. 3 d'a CE, en particular o 3.3.
- Se faigan serbir toz os compromisos adempribiaus en o que pertoca a ra Carta Europea de Luengas Rechionals u Minoritarias (siñada e ratificada por España).

5 Reconoxer e desembolicar o plurilingüismo d'España ye positibo ta toz porque:

- **Fica un patrimonio inmaterial compartiu e fortalexe o gran caudal cultural d'a nuestra soziedad.**
- Faborexe a combibenzia e a reconoxenzia mutua d'a dibersidá de comunidaz lingüísticas.
- Aporta milloras sustantibas en os procesos d'aprendizache.
- Ofrexe oportunidaz presonals, professionals e academicas.
- Promuebe a implantación e a innobación d'o sector d'a teunolochía lingüística.
- O plurilingüismo español nos prepara millor ta o plurilingüismo europeu.

6 Reconoxer e desembolicar o plurilingüismo d'España significa asumir que:

- **Todas as luengas pertocan por igual a tot o país e a toz os ziidadans e ziidadanas.** Todas son afer de toz os gobiernos: as luengas distintas d'o castellano no son nomás un afer de cada Comunidá Autonoma; o castellano no ye nomás un afer d'o Gubierno d'España.
 - Toz os poders publicos (lechislatibo, executibo e chudizial) han de contrebuyir a l'esfensa e l'empente de todas as luengas d'España.
-

7 Reconocer e desembolicar o plurilingüismo d'España comporta determinar sobre o suyo empleo en as Cortes Chenerals e **promulgar una Lei que regule espezificamén ista custión** en birtú d'o preambulo y en o marco d'os artículos 3 y 46 d'a CE:

Una sola lei transbersal, de caráuter organico por modificar leis organicas, que afeute alazetalmén a l'Administración Cheneral de l'Estau, a la Chustizia e a l'Altas Instituzions, fendo menzión espresa d'o papel d'as CCAA pero sin enfrontinar-se con as disposizions e competencias que puedan fixar os respetibos Estatutos d'Autonomía e d'aluerdo con o que se conoxe como prenzipio de territorialidá seguntes a doctrina d'o Tribunal Constitucional. Seguindo istos prenzipios, a lei abría d'abordar os siguiens aspectos, parti d'os cualos autualmén ya son incorporaos en inziatibas u lechislazions sectorials, e parar cuenta en os siguiens criterios:

a) aspectos:

- empleo d'as luengas por parti d'a ziudadanía (dreito d'empleo individual) en os prozedimientos de l'AGE, o Poder Chudizial e o Parlamento.
- empleo d'as luengas por parti d'as altas instituzions de l'Estau (Chefatura de l'Estau, TC, JEC, Defensor/a d'o Pueblo...).
- reconoxenzia d'o multilingüismo (documentos identificatibos, autos solemnes, simbolos de l'Estau...).
- desembolique de conteniens educatibos curriculares arredol d'o caráuter plurilingüe d'España e d'a conoxenzia d'as luengas no ofizials en as suyas respetibas CCAA.
- difusión d'o caráuter plurilingüe d'España (Educación, Cultura, Meyos de comunicazión...).
- protezión e promozió de todas as luengas en toz os territorios e toz os ambitos posibles (interpresas publicas e pribadas, TIC, amostranza, cultura, meyo de comunicazión publicos e pribaus, funzió pública, toponimia, relazions, estudeo e imbestigazión...) sobre a base d'as competencias d'o Gubierno d'España.
- presencia d'o plurilingüismo en l'azión exterior española y más que más en as instituzions europeas.

b) criterios:

- cumplimiento d'os compromisos adubius por o Comité de Ministros d'o Consello d'Europa en 2005 tocantes a ra Carta Europea de Luengas Rechionals u Minoritarias e de todas as disposizions d'a UE.
- constituzió d'un organo esprés d'empente e superbisió d'o mandato lechislatibo que incluga a ras CCAA e que autúe tamién como obserbatorio tresladando anualmén un informe a o Senado.
- prebisió d'aduyas e subenzions a l'amparo d'as normas d'a Organización Mundial d'o Comercio (OMC) e a Unión Europea (UE) sobre eszepezionalidá cultural.

8 Reconocer e desembolicar o plurilingüismo d'España implica a corresponsabilidad presupuestaria de todas as administracions e representa un coste perfectamente asumible que se puede e se debe abordar con recursos humanos e económicos disponibles e muito especialmente con as tecnologías d'a información e a comunicación.

9 D'a mesma traza que ye una balgua España en o suyo conchunto, **o plurilingüismo también ye una balgua que cal esfender en todas as CCAA**. Cada comunidad autónoma debe conseguir, sobre a base d'un consenso interno, o suyo equilibrio en materia lingüística ta que, respetando os derechos e a sensibilidad de toz, a o mesmo tiempo que seifica y empena l'emplego de todas as lenguas dengún se sienta excluyiu e pueda guarentizar a convivencia.

10 Reconocer e desembolicar o plurilingüismo d'España amenista o máximo consenso posible de toda ra sociedad española y en particular d'os suyos representantes políticos. Un consenso que gosa meter en una futura reforma d'a CE os cambios necesarios t'a suya formalización explícita.

Por todas estas razones, **asperamos que todas as fuerzas políticas s'embrequen públicamente** a proponer, debatir e consensuar en a próxima legislatura una lei que reconozca e desembolique a pluralidad lingüística d'España.

Valencia, noviembre de 2015

SEMINARIO MULTIDISCIPLINAR
SOBRE O PLURILINGÜISMO EN ESPAÑA

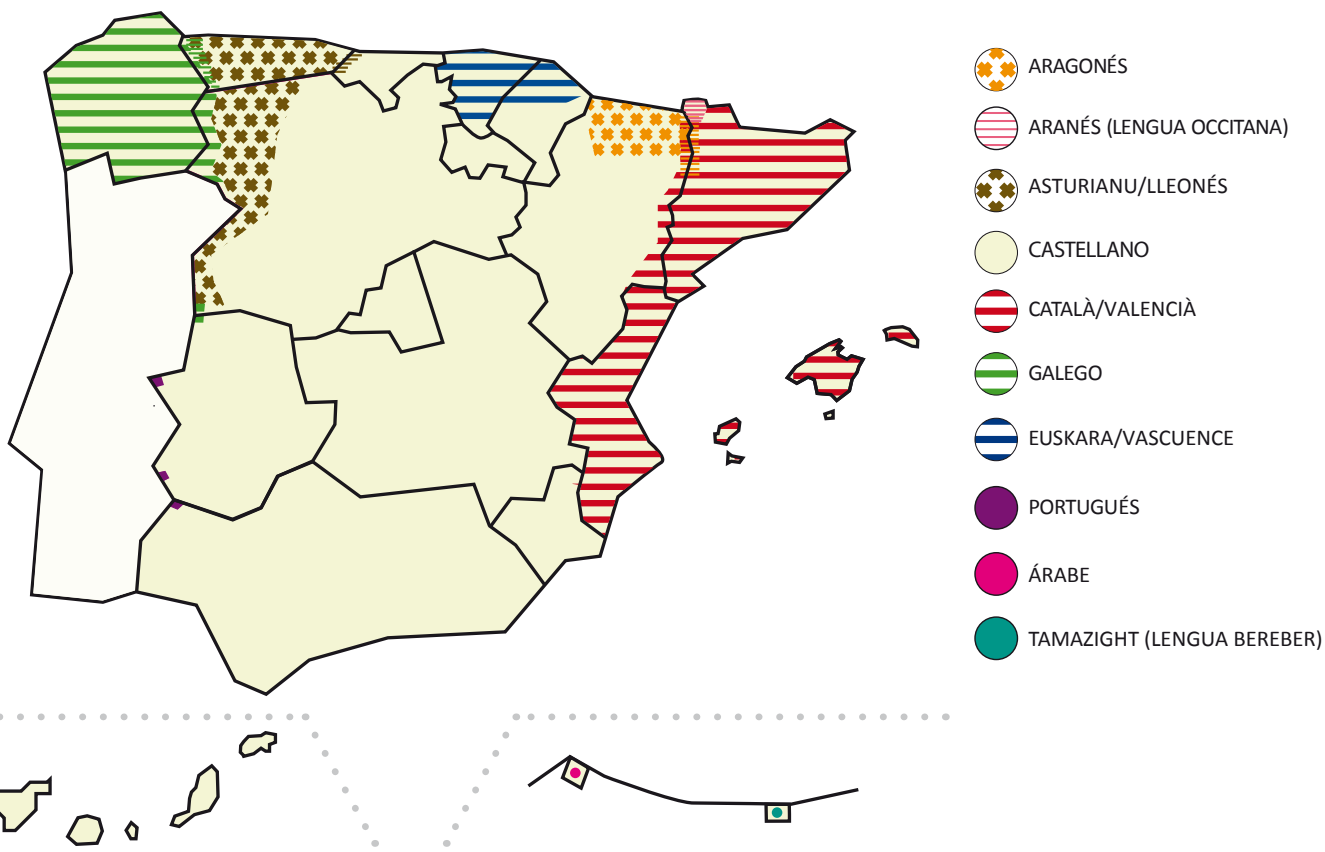
ESPANHA PLURILINGÜA

MANIFÈST PETH RECONEISEMENT
E ETH DESVOLOPAMENT DERA
PLURALITAT LINGÜISTICA D'ESPANHA

Es jossignants, creadors culturaus e academics, professionaus, expèrts e politics vinculadi ar estudi, ath debat, ar ensenhament e ara gestion lingüistica en universitats e escòles, institucions e entitats, administracions publicques e mieis de comunicacion, procedenti de totes es Comunautats Autònomes, damb **er objectiu d'arténher un ampli consens social, territorial e politic a favor deth desvolopament de totes es lengües d'Espanha e dera convivència lingüistica entre toti es sòns ciutadans/es** manifestam:

1 Elthplurilingüisme non ei era excepcion senon era règla enes societas umanas. En mon existissen mès de 6.000 lengües e pròp de 200 estats. Toti es estats son multilingües. Era internacionalizacion e era immigracion accentuen aguest contèxte plurilingüe.

2 Espanha tanben ei, tostemp a estat des dera sua origina, un país multilingüe. Actuaument, eth 47% dera sua poblacion viu en ua CCAA damb mès d'ua lengua e er article 3 dera CE e nau Estatutos d'autonomia consagren era pluralitat lingüistica d' Espanha, ben declarant era oficialitat deth catalan/valencian (Catalonha, Comunautat Valenciana, Illes Balears), deth galhèc (Galícia), der euskera (Euskadi e Navarra) o der aranés/occitan (Catalonha), ben reconeishent e tutelant de forma explicita es lengües d' Aragon, Castelha e Leon e Principat d'Astúries.

3 Eth plurilingüisme non servís sonque entà reconéisher eth caractèr multilingüe des territòris a nivèu legau senon qu'**aspire a que toti e cada un des ciudatans/es siguen o se sentisquen plurilingües, ei a díder poguen conéisher mès d'ua lengua o avaloren era sua convi-vència damb mès d'ua lengua.** Eth refortilhament d'ua lengua non a perque anar en detriment des autes. Apréner ua lengua non vò díder non apréner o desapréner-ne ua auta. Era proximitat filologica de fòrça des lengües d'Espanha ei ua valor hijuda entath sòn mutuau coneishement.

4 Reconéisher e desvolopar eth plurilingüisme d'Espanha ei mès de besonh que jamès entà que:

- Aflore sense complèxes era identitat plurilingüa reau d'Espanha.
- **Milions de ciudatans/es se sentissen reconeishudi ena sua espe-cificitat e es sòns drets lingüistics.**
- Demoren desactivadi conflictes entre lengües que sonque respo-nen ara sua instrumentalizacion interessada e ideologizada e en ocasiones partidista.
- Se complís en tota era sua arrenhuda er Art. 3 dera CE, en particular eth 3.3.
- Se complisse toti es compromisi assomidi en relacion ara Carta Europèa de Lengües Regionaus o Minoritàries (signada e ratificada per Espanha).

5 Reconéisher e desvolopar eth plurilingüisme d'Espanha ei positiu entà toti perque:

- **Presèrve un patrimòni immateriau compartit e rfortilhe eth gran cabau culturau dera nòsta societat.**
- Afavorís era convi-vència e eth reconeishement mutuau dera diver-sitat de comunitats lingüistiques.
- Apòrte meliores substantives enes procèsi d'aprenedissatge.
- Aufrís oportunitats personaus, professionaus y acadèmiques.
- Promò era implantacion e era innovacion deth sector dera tecnolo-gia lingüistica.
- Eth plurilingüisme espanhòl mos premanís melhor entath plurilin-güisme europèu.

6 Reconéisher e desvolopar eth plurilingüisme d'Espanha signifie assomir que:

- **Totes es lengües tanhen de manèra egau a tot eth país e a toti es ciudatans e ciudanes.** Totes son ahèr de toti es govèrns: es lengües desparières deth castelhan non son sonque un ahèr de cada Comunautat Autonòma; eth castelhan non ei sonque un ahèr deth Govèrn d'Espanha.
- Toti es poders publicos (legislatiu, executiu e judiciu) an de contri-buïr ara defensa e er impuls de totes es lengües d'Espanha.

7 Reconéisher e desvolopar eth plurilingüisme d'Espanha compòrte determinar sus eth sòn us enes Corts Generaus e **promulgar ua Lei que regule especificament aguesta question** en vertut deth preambul e en marc des articles 3 e 46 dera CE:

Ua unica lei transversau, de caractèr organic **per modificar** leis organiques, qu'afècte fundamentaument ara Administracion Generau der Estat, ara Justícia e as Nautes Institucions, damb mencion exprèssa ath papèr des CCAA mès sense entrar en colision damb es disposicions e competéncias que poguen fixar es respectius Estatuts d'Autonomia e d'acòrd damb çò que se coneish coma principi de territorialitat segontes era doctrina deth Tribunau Constitucionau. Seguint aguesti principis, era lei aurie d'abordar es següenti aspèctes, part des quaus actualment ja son incorporadi en iniciatives o legislacions sectoriaus, e auer en compde es següenti critèris:

a) aspèctes:

- usatge des lengües per part dera ciutadania (dret d'usatge individuau) enes procediments dera AGE, eth Poder Judiciu e eth Parlament.
- usatge des lengües per part des nautes institucions der Estat (Cap der Estat, TC, JEC, Defensor/a deth Pòble...).
- reconeishement deth multilingüisme (documents identificatius, actes solemnes, simbèus der Estat...).
- desvolopament de contenguts educatius curriculars ath torn deth caractèr plurilingüe d'Espanha e deth coneishement des lengües non oficials enes sòns respectives CCAA.
- difusion deth caractèr plurilingüe d'Espanha (Educacion, Cultura, Mieis de comunicacion...).
- proteccion e promocion de totes es lengües en toti es territòris e toti es encastres possibles (empreses publicques e privadas, TiC, ensenhament, cultura, mieis de comunicacion publiccs e privadi, foncion publica, toponímia, relacions, estudi e investigacion...) en base as competéncias deth Govèrn d'Espanha.
- preséncia deth plurilingüisme ena accion exteriora espanhòla e en especiau enes institucions europèes.

b) critèris:

- compliment des compromisi contrèti peth Comitè de Ministres deth Conselh d' Euròpa en 2005 en relacion ara Carta Europèa de Lengües Regionaus o Minoritàries e de totes es disposiciones dera UE.
- constitucion d'un organ especific d'impuls e supervision deth manament legislatiu qu'includisque as CCAA e qu'actue ath viatge coma observatòri trasladant anuaument un informe ath Senat.
- prevision d'ajudes e subvencions ar emparament des normes dera Organizacion Mondiau deth Comèrç (OMC) e era Union Europèa (UE) sus excepcionalitat culturau.

8 Reconéisher e desvolopar eth plurilingüisme d'España implique era corresponsabilitat pressupostària de totes es administracions e represente un còst perfèctament assumible que se pòt e s'a d'abordar damb recorsi umans e economics disponibles e plan especiaument damb es tecnologies dera informacion e era comunicacion.

9 Dera madeisha manèra qu'ei ua valor entà España en sòn conjunt, **eth plurilingüisme tanben ei ua valor que s'a de deféner en totes es CCAA**. Cada comunautat autonòma a d'arténher, en base a un consens intèrn, eth sòn equilibri en matèria lingüística entà que, respetant es drets e era sensibilitat de toti, ath madeish temps que se presèrve e impulse er usatge de totes es lengües arrés se sentís excludit e pòt garantir-se era convivéncia.

10 Reconéisher e desvolopar **eth plurilingüisme d'España a de besonh eth maxim consens possible** de tota era societat espanhòla e en particular des sòns representants politics. Un consens que aurie de perméter introdusir en ua futura reforma dera CE es cambis de besonh entara sua formalizacion explicita.

Per totes aquestes rasons, **demoram que totes es fòrces politiques se comprometen publicament** a proposar, debàter e consensuar ena pròplèu legislatura ua le que reconeisce e desvolope era pluralitat lingüística d'España.

Valéncia, noveme de 2015

SEMINARI MULTIDISCIPLINAR SUS
ETH PLURILINGÜISME EN ESPAÑA

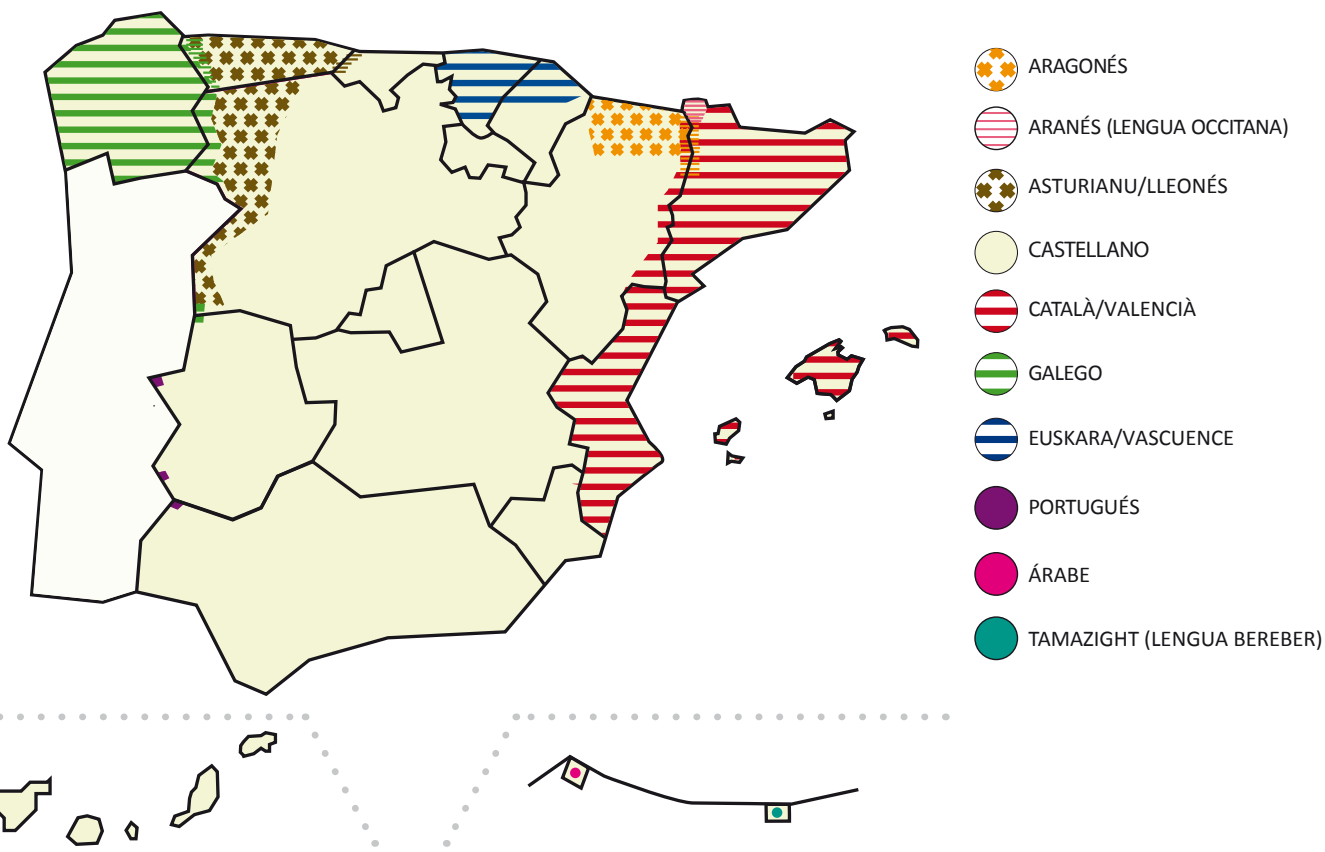
ESPAÑA PLURILINGÜE

MANIFESTO POLO RECOÑECIMENTO
E O DESENVOLVEMENTO DA
PLURALIDADE LINGÜÍSTICA DE ESPAÑA

Os abaixo asinantes, creadores culturais e académicos, profesionais, expertos e políticos vinculados ao estudo, ao debate, ao ensino e á xestión lingüística en universidades e escolas, institucións e entidades, administracións públicas e medios de comunicación, procedentes de todas as Comunidades Autónomas, **co obxectivo de conseguir un amplo consenso social, territorial e político en favor do desenvolvemento de todas as linguas de España e da convivencia lingüística entre todos os seus/súas cidadáns/ás** manifestamos:

1 O plurilingüismo non é a excepción senón a regra nas sociedades humanas. No mundo existen máis de 6.000 linguas e preto de 200 estados. Todos os estados son multilingües. A internacionalización e a inmigración acentúan este contexto plurilingüe.

2 España tamén é, e sempre foi desde a súa orixe, un país multilingüe. Actualmente, o 47% da súa poboación vive nunha CCAA con máis dunha lingua e o artigo 3 da CE e nove Estatutos de autonomía consagran a pluralidade lingüística de España, ben declarando a oficialidade do catalán/valenciano (Cataluña, Comunidade Valenciana, Baleares), do galego (Galicia), do euskera (Euskadi e Navarra) ou do aranés/occitano (Cataluña), ben recoñecendo e tutelando de forma explícita as linguas de Aragón, Castela e León e Asturias.

3 O plurilingüismo non serve só para recoñecer o carácter multilingüe dos territorios a nivel legal senón **que aspira a que todos e cada un dos cidadáns/ás sexan ou se sintan plurilingües, é dicir poidan coñecer máis dunha lingua ou valoren a súa convivencia con máis dunha lingua.** O fortalecemento dunha lingua non ten por que ir en detrimento das outras. Aprender unha lingua non significa non aprender ou desaprender outra. A proximidade filolóxica de moitas das linguas de España é un valor engadido para o seu mutuo coñecemento.

4 Recoñecer e desenvolver o plurilingüismo de España é máis necesario ca nunca para que:

- Aflore sen complexos a identidade plurilingüe real de España.
- **Millóns de cidadáns/ás se sintan recoñecidos na súa especificidade e os seus dereitos lingüísticos.**
- Queden desactivados conflitos entre linguas que só responden á súa instrumentalización interesada e ideoloxizada e en ocasións partidista.
- Se cumpra en todo o seu alcance o Art. 3 da CE, en particular o 3.3.
- Se cumpran todos os compromisos asumidos con relación á Carta Europea de Linguas Rexionais ou Minoritarias (asinada e ratificada por España).

5 Recoñecer e desenvolver o plurilingüismo de España é positivo para todos porque:

- **Preserva un patrimonio inmaterial compartido e fortalece o gran caudal cultural da nosa sociedade.**
- Favorece a convivencia e o recoñecemento mutuo da diversidade de comunidades lingüísticas.
- Achega melloras substantivas nos procesos de aprendizaxe.
- Ofrece oportunidades persoais, profesionais e académicas.
- Promove a implantación e a innovación do sector da tecnoloxía lingüística.
- O plurilingüismo español prepáranos mellor para o plurilingüismo europeo.

6 Recoñecer e desenvolver o plurilingüismo de España significa asumir que:

- **Todas as linguas lle competen por igual a todo o país e a todos os cidadáns e cidadás.** Todas son asunto de todos os gobernos: as linguas distintas do castelán non son só un asunto de cada Comunidade Autónoma; o castelán no é só un asunto do Goberno de España.
- Todos os poderes públicos (lexislativo, executivo e xudicial) deben contribuír á defensa e ao impulso de todas as linguas de España.

7 Recoñecer e desenvolver o plurilingüismo de España comporta determinar sobre o seu uso nas Cortes Xerais e **promulgar unha Lei que regule especificamente esta cuestión** en virtude do preámbulo e no marco dos artigos 3 e 46 da CE:

Unha única lei transversal, de carácter orgánico por modificar leis orgánicas, que afecte fundamentalmente á Administración Xeral do Estado, á Xustiza e ás Altas Institucións, con mención expresa ao papel das CCAA pero sen entrar en colisión coas disposicións e competencias que poidan fixar os respectivos Estatutos de Autonomía e de acordo co que se coñece como principio de territorialidade segundo a doutrina do Tribunal Constitucional. Seguindo estes principios, a lei debería abordar os seguintes aspectos, parte dos cales actualmente xa están incorporados en iniciativas ou lexislacións sectoriais, e ter en conta os seguintes criterios:

a) aspectos:

- uso das linguas por parte da cidadanía (dereito de uso individual) nos procedementos da AXE, o Poder Xudicial e o Parlamento.
- uso das linguas por parte das altas institucións do Estado (Xefatura do Estado, TC, XEC, Defensor/a do Pobo ...).
- recoñecemento do multilingüismo (documentos identificativos, actos solemnes, símbolos do Estado ...).
- desenvolvemento de contidos educativos curriculares en relación co carácter plurilingüe de España e co coñecemento das linguas non oficiais nas súas respectivas CCAA.
- difusión do carácter plurilingüe de España (Educación, Cultura, Medios de comunicación ...).
- protección e promoción de todas as linguas en todos os territorios e todos os ámbitos posibles (empresas públicas e privadas, TIC, ensino, cultura, medios de comunicación públicos e privados, función pública, toponimia, relacións, estudo e investigación ...) en base ás competencias do Goberno de España.
- presenza do plurilingüismo na acción exterior española e en especial nas institucións europeas.

b) criterios:

- cumprimento dos compromisos contraídos polo Comité de Ministros do Consello de Europa en 2005 en relación coa Carta Europea de Linguas Rexionais ou Minoritarias e de todas as disposicións da UE.
- constitución dun órgano específico de impulso e supervisión do mandato lexislativo que inclúa ás CCAA e que actúe ao mesmo tempo como observatorio trasladando anualmente un informe ao Senado.
- previsión de axudas e subvencións ao amparo das normas da Organización Mundial do Comercio (OMC) e a Unión Europea (UE) sobre excepcionalidade cultural.

8 Recoñecer e desenvolver o plurilingüismo de España implica a corresponsabilidade orzamentaria de todas as administracións e representa un custo perfectamente asumible que se pode e se debe abordar con recursos humanos e económicos dispoñibles e moi especialmente coas tecnoloxías da información e a comunicación.

9 Do mesmo modo que é un valor para España no seu conxunto, **o plurilingüismo tamén é un valor que hai que defender en todas as CCAA**. Cada comunidade autónoma debe conseguir, con base nun consenso interno, o seu equilibrio en materia lingüística para que, respectando os dereitos e a sensibilidade de todos, ao mesmo tempo que se preserva e impulsa o uso de todas as linguas ninguén se sinta excluído e poida garantirse a convivencia.

10 Recoñecer e desenvolver **o plurilingüismo de España necesita o máximo consenso posible** de toda a sociedade española e en particular dos seus representantes políticos. Un consenso que debería permitir introducir nunha futura reforma da CE os cambios necesarios para a súa formalización explícita.

Por todas estas razóns, **esperamos que todas as forzas políticas se comprometan publicamente** a propoñer, debater e acordar na próxima lexislatura unha lei que recoñeza e desenvolva a pluralidade lingüística de España.

Valencia, novembro de 2015

SEMINARIO MULTIDISCIPLINAR SOBRE
O PLURILINGÜISMO EN ESPAÑA

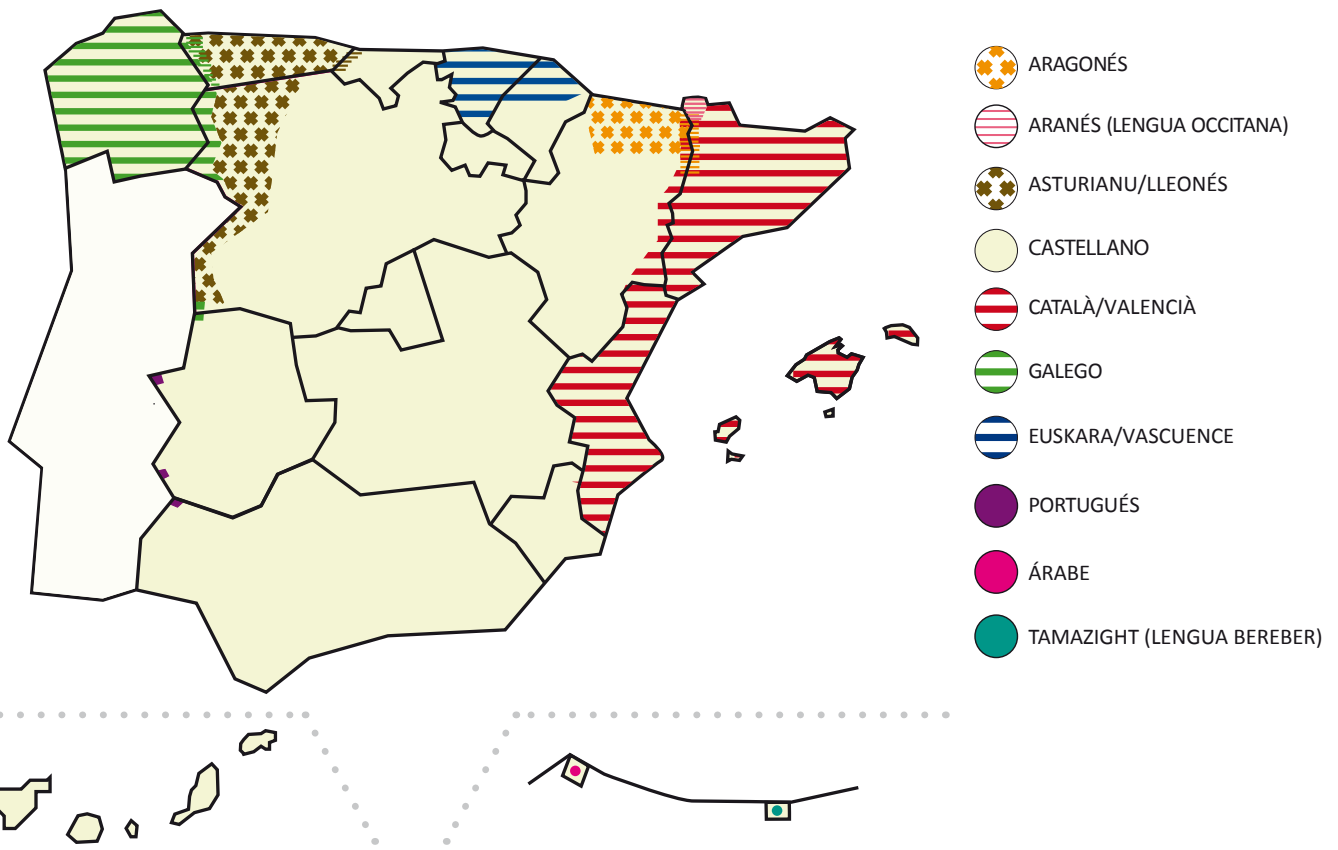
ESPAINIA ELEANIZTUNA

ESPANIAREN HIZKUNTZA ANIZTASUNAREN
ONARPENAREN ETA
GARAPENAREN ALDEKO AGIRIA

Behean izenpetzen dugunak autonomia erkidego guztietako sortzaile kultural eta akademikoak gara, baita profesionalak, adituak eta politikariak ere, eta unibertsitate, eskola, erakunde, entitate, administrazio publiko eta hedabideetan hizkuntzen ikerketa, eztabaida, irakaskuntza eta kudeaketan ari gara. Espainiako hizkuntza guztiak eta herritar guztien hizkuntza **bizikidetzazko, gizarte, lurralde eta politika arloetan adostasun zabal bat lortzearen**, adierazten dugu:

1 Gizarte guztietan hizkuntza aniztasuna ez da salbuespena, araua baizik. Munduan 6.000 hizkuntza baino gehiago daude eta 200 bat estatu. Estatu guztiak eleaniztunak dira. Globalizazioak eta immigrazioak areagotu egiten dute hizkuntza aniztasun hori.

2 **Espainia ere herrialde eleaniztun bat da eta halakoxea izan da beti, sortu zenez geroztik.** Gaur egun, biztanleen %47 hizkuntza bat baino gehiago dauzkaten autonomia erkidegoetan bizi dira eta Konstituzioko 3. artikulua eta bederatzia autonomia estatutuk Espainiaren hizkuntza aniztasuna onesten dute, bai katalana/valentziera (Katalunian, Valentziar Erkidegoan eta Balear Uharteetan), galegoa (Galizian), euskara (Euskadin eta Nafarroan) eta aranera/okzitania (Katalunian) ofizialtzat jotz, bai Aragoiko, Gaztela eta Leongo eta Asturiertako hizkuntzak berez onartuz eta babestuz.

3 Hizkuntza aniztasunaren aitorpenak ez du bakarrik balio lurralde horietan hizkuntza batzuk hitz egiten direla legez adierazteko. Izan ere, haren helburua **da herritar guztiak eleaniztunak izan edo sentitu daitezela, alegia, hizkuntza bat baino gehiago ezagutu edo hizkuntza bat baino gehiagorekiko bizikidetza baloratu dezatela.** Hizkuntza bat indartzeak ez die besteei kalterik egin behar. Hizkuntza bat ez ikasteak ez du esan nahi ez denik beste bat ikasi behar, edo ahantzi egin behar denik. Espainiako hizkuntza askoren arteko hurbiltasun filologikoa balio erantsi bat da elkarren ezagutzarako.

4 Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzea, inoiz baino beharrezkoagoa da:

- Espainiaren egiazko hizkuntza aniztasuna lotsarik gabe azalertzeko.
- **Milioika herritarrek beren berezitasuna eta beren eskubide linguistikoak aitorturik ikusteko.**
- Hizkuntzen arteko liskarrak indargabetzeko. Izan ere, liskar horiek manipulazio interesdun, ideologizatu eta maiz alderdikoiaren ondorio baizik ez dira.
- Espainiako Konstituzioko 3. artikulua oso-osorik betetzeko, 3.3 atala bereziki.
- Eskualdeetako edo Eremu Urriko Hizkuntzen Europako Gutunari buruzko konpromiso guztiak betetzeko (Espainiak izenpetu eta berretsia).

5 Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzea onuragarria da denontzat:

- **Ondasun immaterial partekatua zaindu eta gure gizartearen ondasun handia indartzen duelako.**
- Hizkuntza erkidegoen bizikidetza eta elkar ezagutza sustatzen duelako.
- Ikaskuntza prozesuetan hobekuntza nabariak dakartzalako.
- Aukera pertsonal, profesional eta akademikoak eskaintzen dituelako.
- Hizkuntza teknologiaren sektoreari zabaltzen eta berritzen laguntzen diolako.
- Espainiaren eleaniztasunak hobeki prestatzen gaituelako Europaren eleaniztasunerako.

6 Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzeak esan nahi du:

- **Hizkuntza guztiak berdin-berdin Espainia osoari eta herritar guztiei dagozkiela.** Denak gobernu guztien afera bat dira: gaztelania ez beste hizkuntzak ez dira bakarrik kasuan kasuko autonomia erkidegoaren afera bat; gaztelania ez da bakarrik Espainiako Gobernuaren afera bat.
- Botere publiko guztiek (legegilea, betearazlea eta judiziala) Espainiako hizkuntza guztiek babesten eta bultzatzen lagundu behar dutela.

7 Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzeak berarekin dakar Gorte Orokorretan zer erabilera izanen duen zehaztea eta **kontu hau espresuki arautuko duen lege bat onestea**, Konstituzioko atariaren eta 3. eta 46. artikuluen arabera:

Zeharkako lege bakar bat, organikoa izanen dena, lege organikoak aldatuko baititu, bereziki Estatuko Administrazio Orokorra, Justizia eta goi mailako erakundeak ukituko dituena. Espresuki, autonomia erkidegoen eginbeharra aipatuko du, ez du joko kasuan kasuko autonomia estatutuan ezarririko xedapen eta eskumenen kontra eta lurralde printzipioarekin bat etorriko da, Konstituzio Auzitegiaren doktrinaren arabera. Printzipio hauei lotuz, legeak ondorengo alderdiak bildu (horietarik batzuk iniziatiba edo lege sektorialetan jasoak daude) eta irizpide hauek kontuan hartu beharko lituzke:

a) alderdiak:

- herritarrek (gizabanakoek) hizkuntzak erabiltzeko duten eskubidea, Estatuko Administrazio Orokorrean, Botere Judizialean eta Parlamentuan.
- hizkuntzen erabilera Estatuko goi mailako erakundeen aldetik (Estatuko Burutzaren, Konstituzio Auzitegiaren, Hauteskunde Batzorde Nagusiaren, Espainiako Arartekoaren eta abarren aldetik).
- hizkuntza aniztasuna aitortzea (identifikazio dokumentuetan, ekitaldi solemneetan, Estatuaren sinboloetan...).
- Espainiaren hizkuntza aniztasunaz eta kasuan kasuko autonomia erkidegoan ofizialak ez diren hizkuntzen ezagutzaz eduki kurrikularrak garatzea.
- Espainiaren hizkuntza aniztasuna zabaltzea (hezkuntzan, kulturean, hedabideetan...).
- hizkuntza guztiak lurralde eta esparru guztietan babestu eta sustatzea (enpresa publiko eta pribatuetan, informazio eta komunikazio teknologietan, irakaskuntzan, kulturean, hedabide publiko eta pribatuetan, funtzio publikoan, toponimian, harremanetan, ikerketetan...), Espainiako Gobernuaren eskumenen arabera.
- hizkuntza guztiak presente egotea Espainiaren atzerriko ekintzetan, bereziki Europako erakundeetan.

b) irizpideak:

- Europako Kontseiluko Ministroen Batzordeak 2005ean Eskualdeetako edo Eremu Urriko Hizkuntzen Europako Gutunari buruz harturiko konpromisoak eta Europar Batasunaren xedapen guztiak betetzea.
- Parlamentuaren agindua bultzatu eta gainbegiratzeko berezko organo bat sortzea, autonomia erkidegoak bilduko dituena eta behatoki lanetan arituko dena, urtero Senatuari txosten bat igorriko baitio.
- Munduko Merkataritza Erakundeak eta Europar Batasunak salbuespen kulturalari buruz emaniko arauen babesean laguntzak eta diru-laguntzak aurreikustea.

8 Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzeak berarekin dakar erantzukizun partekatua, aurrekontuei dagokienez. Kostu hori beren gain har dezakete, eta hartu egin behar dute, administrazio guztiek, jadanik eskura dituzten giza baliabideak eta diruak eta, bereziki, informazio eta komunikazio teknologiak erabiliz.

9 Espainia osoarentzat balio bat denez, **hizkuntza aniztasuna autonomia erkidego guztietan ere defendatu behar den balio bat da**. Autonomia erkidego bakoitzak, barne adostasunaren arabera, bere oreka lortu behar du hizkuntza kontuetan, guztien eskubideak eta sentiberatasuna errespetatuz eta hizkuntza guztien erabilera bultzatuz, inor bazterturik sentitu ez dadin eta bizikidetzat berma dadin.

10 **Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatzeak ahalik eta adostasun handiena behar du** Espainiako gizartean, bereziki ordezkari politikoen artean. Adostasun horrek bide eman beharko luke Konstituzioaren geroko erreforma batean espresuki jasotzeko behar diren aldaketak sartu ahal izateko.

Arrazoi hauengatik guztiengatik, **espero dugu indar politiko guztiek jende aurrean konpromisoa** hartu dezatela datorren legegintzaldian Espainiaren hizkuntza aniztasuna aitortu eta garatuko duen lege bat proposatu, eztabaidatu eta adostasunez onartzeko.

Valentzian, 2015eko azaroan

ESPAINIAREN HIZKUNTZA ANIZTASUNARI BURUZKO
DISZIPLINA ANITZEKO MINTEGIA

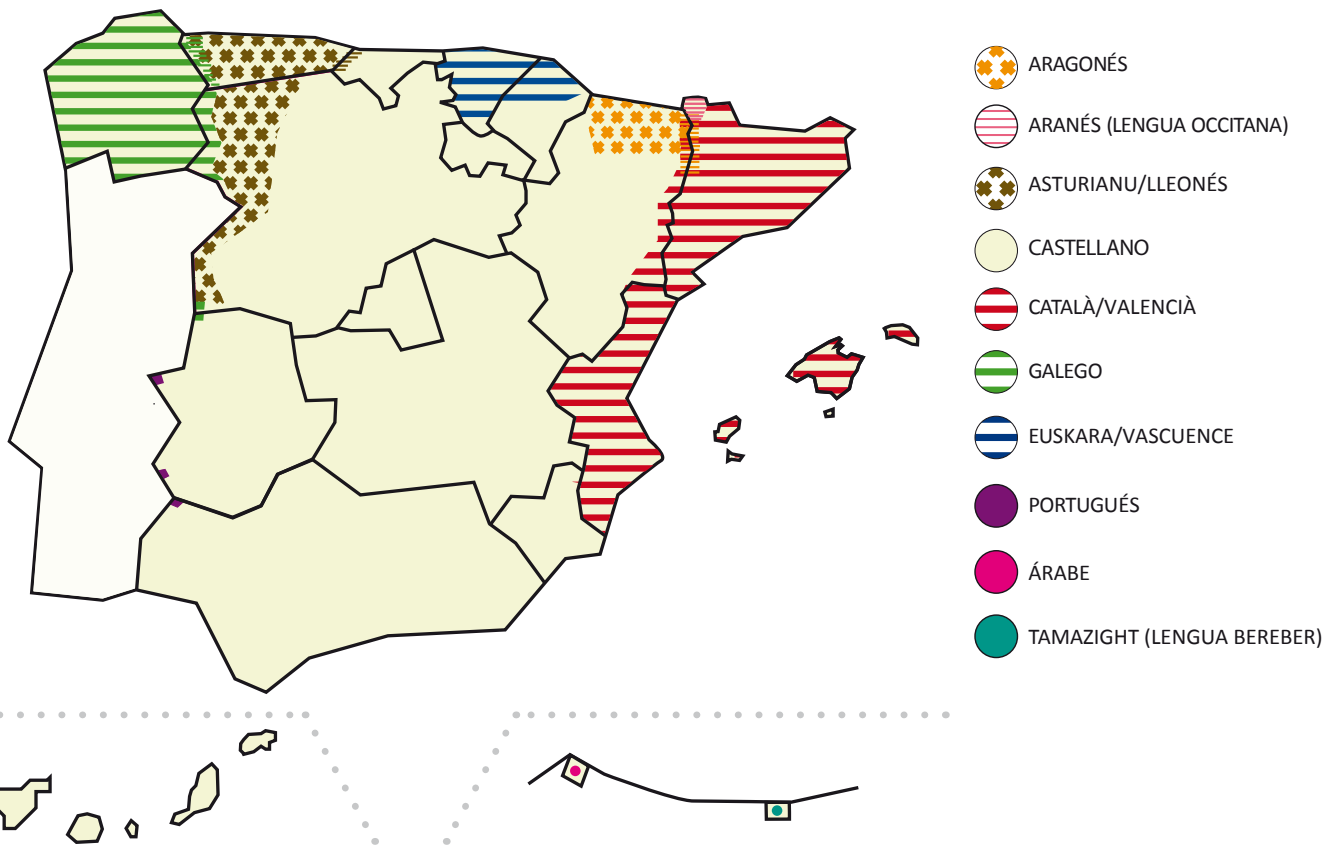
ESPAÑA PLURILINGÜE

MANIFIESTU POLA RECONOCENCIA
Y EL DESENVOLVIMIENTO DE LA
PLURALIDÁ LLINGÜÍSTICA D'ESPAÑA

Los embaixos firmantes, creadores culturales y académicos, profesionales, expertos y políticos vinculaos al estudiu, al debate, a la enseñanza y a la xestión llingüística n' universidaes y escuelas, instituciones y entidaes, alministraciones públiques y medios de comunicación, procedentes de toles Comunidaes Autónomes, **cola mira de que se llogre un ampliu consensu social, territorial y políticu en favor del desenvolvimientu de toles llingües d'España y de la convivencia llingüística ente tolos sos ciudadanos/es manifestamos:**

1 El plurilingüismu nun ye la escepción sinón la regla nes sociedaes humanes. Nel mundu existen más de 6.000 llingües y alreduro de 200 estaos. Tolos estaos son multilingües. La internacionalización y la inmigración acentúen esti contestu plurilingüe.

2 España tamién ye, y siempre foi dende'l so orixe, un país multilingüe. Actualmente, el 47% de la so población vive nuna CCAA con más d'una llingua y l'artículu 3 de la CE y nueve Estatutos d'autonomía consagren la pluralidá llingüística d'España, bien declarando la oficialidá del catalán/valencianu (Cataluña, Comunitat Valenciana, Illes Balears), del gallegu (Galicia), del euskera (Euskadi y Navarra) o del aranés/occitanu (Cataluña), bien reconociendo y tutelando de forma explícita les llingües d'Aragón, Castiella y Llión y Principáu d'Asturies.

3 El plurilingüismu nun val namás pa reconocer el calter multilingüe de los territorios a nivel llegal sinón qu'**aspira a que toos y caún de los ciudadanos/es sían o se sientan plurilingües, quier dicise, que puedan conocer más d'una llingua o valoren la so convivencia con más d'una llingua.** El fortalecimientu d'una llingua nun tien por qué suponer mengua pa les otres. Deprender una llingua nun significa nun depender o desdeprender otra. La proximidá filolóxica de munches de les llingües d'España ye un valor añedíu pa la so conocencia mutua.

4 Reconocer y desenvolver el plurilingüismu d'España ye más necesario que nunca pa que:

- Aflore ensin complexos la identidá plurilingüe real d'España.
- Millones de ciudadanos/es se sientan reconocíos na so especificidá y los sos derechos llingüísticos.
- Queden desactivaos conflictos ente llingües que namás respuesten a la so instrumentalización comenenciosa y ideoloxizada y dacuando partidista.
- Cumplir dafechu l'Art. 3 de la CE, sobre manera'l 3.3.
- Cumplir tolos compromisos asumíos al respective de la Carta Europea de Llingües Rexonales o Minoritaries (firmada y ratificada por España).

5 Reconocer y desenvolver el plurilingüismu d'España ye positivo pa toos porque:

- **Caltién un patrimoniu inmaterial compartíu y fortalez el gran caudal cultural de la nuestra sociedá.**
- Favorez la convivencia y la reconocencia mutua de la diversidá de comunidaes llingüístiques.
- Apurre meyores sustantives nos procesos d'aprendimientu.
- Ufierta oportunidaes personales, profesionales y académiques.
- Promueve la implantación y la innovación del sector de la tecnoloxía llingüística.
- El plurilingüismu español prepáranos meyor pal plurilingüismu européu.

6 Reconocer y desenvolver el plurilingüismu d'España significa asumir que:

- **Toles llingües atañen de la mesma manera a tol país y a tolos ciudadanos y ciudadanes.** Toes son asuntu de tolos gobiernos: les llingües distintes del castellanu nun son namás un asuntu de cada Comunidá Autónoma; el castellanu nun ye namás un asuntu del Gobiernu d'España.
- Tolos poderes públicos (llexislativu, executivu y xudicial) tienen qu'ayudar na defensa y l'impulsu de toles llingües d'España.

7 Reconocer y desenvolver el plurilingüismu d'España supón determinar sobre'l so usu nes Cortes Xenerales y promulgar una Llei que regule específicamente esta cuestión en virtú del preámbulu y nel marcu de los artículos 3 y 46 de la CE:

Una única Llei tresversal, de calter orgánicu por modificar lleis orgániques, qu'afecte fundamentalmente a l'Alministración Xeneral del Estáu, a la Xusticia y a les Altes Instituciones, con mención espresa al papel de les CCAA pero ensin entrar en choque coles disposiciones y competencias que puedan afitar los Estatutos d'Autonomía respectivos y d'alcuerdu colo que se conoz como principiu de territorialidá según la doctrina del Tribunal Constitucional. Siguiendo estos principios, la Llei tendría que tratar estos aspectos, que parte d'ellos actualmente yá tán incorporaos n'iniciatives o llexislaciones sectoriales, y tener en cuenta estos criterios:

a) aspectos:

- usu de les llingües pola ciudadanía (derechu d'usu individual) nos procedimientos de l'AXE, el Poder Xudicial y el Parllamentu.
- usu de les llingües poles altes instituciones del Estáu (Xefatura del Estáu, TC, XEC, Defensor/a del Pueblu...).
- reconocencia del multilingüismu (documentos identificativos, actos solemnes, símbolos del Estáu...).
- desenvolvimientu de conteníos educativos curriculares alreduer del calter plurilingüe d'España y de la conocencia de les llingües non oficiales nes sos CCAA respectives.
- difusión del calter plurilingüe d'España (Educación, Cultura, Medios de comunicación...).
- protección y promoción de toles llingües en tolos territorios y tolos ámbitos posibles (empreses públiques y privaes, TIC, enseñanza, cultura, medios de comunicación públicos y privaos, función pública, toponimia, rellaciones, estudiu y investigación...) en base a les competencias del Gobiernu d'España.
- presencia del plurilingüismu na acción exterior española y n'especial nes instituciones europees.

b) criterios:

- cumplimientu de los compromisos contrayíos pol Comité de Ministros del Conseyu d'Europa nel 2005 en cuantes a la Carta Europea de Llingües Rexonales o Minoritaries y de toles disposiciones de la UE.
- constitución d'un órganu específicu d'impulsu y supervisión del mandatu llexislativu qu'incluya les CCAA y qu'actúe al empar como observatoriu treslladando anualmente un informe al Senáu.
- previsión d'ayudes y subvenciones al amparu de les normes de la Organización Mundial del Comerciú (OMC) y la Unión Europea (UE) sobre escepcionalidá cultural.

8 Reconocer y desenvolver el plurilingüismo d'España implica la corresponsabilidad presupuestaria de toles alministraciones y representa un costu perfectamente asumible que se pue y se tien qu'encarar con recursos humanos y económicos disponibles y sobre manera coles tecnoloxíes de la información y la comunicación.

9 De la mesma manera que ye un valor pa España nel so conxuntu, **el plurilingüismo tamién ye un valor qu'hai que defender en toles CCAA**. Cada comunidá autónoma tien qu'algamar, en base a un consensu internu, el so equilibriu en materia llingüística pa que, respetando los derechos y la sensibilidá de toos, al empar que se caltién y impulsa l'usu de toles llingües, naide se sienta escluyíu y pueda garantizase la convivencia.

10 Reconocer y desenvolver **el plurilingüismo d'España precisa'l máximu consensu posible** de tola sociedá española y en particular de los sos representantes políticos. Un consensu que tendría que dexar introducir nuna futura reforma de la CE los cambeos necesarios pa la so formalización explícita.

Por toes estes razones, **esperamos que toles fuercies polítiques se comprometan públicamente** a proponer, discutir y consensuar na llexislatura viniente una llei que reconozca y desenvuelva la pluralidá llingüística d'España.

Valencia, payares del 2015

SEMINARIU MULTIDISCIPLINAR SOBRE'L
PLURILINGÜISMU N'ESPAÑA